ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1932 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 340

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἀποζημιώσεως ἀποχωρούντων τῆς ἐργασίας των καπνοβιομηχάνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου 5352 «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931 - 32» καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐν τέταρτον ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1931 Διατάγματος «περὶ αὐξήσεως τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν σιγαρέττων» κατατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ γραμματίων τρεχουμένων λογαριασμῶν ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν καὶ διατίθεται δι' ἀποζημίωσιν τῶν καπνοβιομηχάνων τῶν ὁπωσδήποτε ἐγκατεστημένων κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος εἰς τὰ Καπνεργοστάσια, ὡς καὶ τῶν ἀποχωρησάντων ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ προσθέτου φόρου τοῦ καπνοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1931 Διατάγματος. ἐφ' ὅσον ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔγγραφον δήλωσιν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ παύσωσι νὰ ἀσκῶσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὡς ἄνω καπνοβιομηχάνων συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλείων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Τμηματάρχου Φορολογίας καπνοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως τῶν Καπνοβιομηχάνων καὶ ἑνὸς Καπνοβιομηχάνου ὁριζομένου ὑπ ὀτῆς Ἑνώσεως ταύτης. Χρέη Εἰσηγητοῦ καὶ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐκτελεῖ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Τμήματος διώξεως Λαθρεμπορίου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Ἀναπληρωταὶ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὁρίζονται οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταὶ τῶν δὲ καπνοβιομηχάνων ἕτεροι τοιοῦτοι ὑποδεικνυόμενοι παρὰ τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως τῶν Καπνοβιομηχάνων.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ἥτις θὰ καταβάλλεται δυνάμει ἐντολῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καθορίζεται ὡς ἑξῆς :

α) Βάσει τῆς εἰσαχθείσης εἰς τὰ Καπνεργοστάσια τοῦ Κράτους παρ' ἑκάστου τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος καπνοβιομηχάνων ποσότητος καπνοῦ πρὸς κοπὴν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως κοπῆς καπνοῦ, μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀποχωρήσεως τῆς αἰτήσεώς του.

Προκειμένου περὶ πάσης φύσεως Καπνοβιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσὸν τοῦ εἰσαχθέντος εἰς τὰ Καπνεργοστάσια καπνοῦ ὑπολογίζεται ἀφ' ὅτου οἱ μετέχοντες κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος εἰς τὰς Ἑταιρείας ταύτας μέτοχοι ὑπέβαλον προσωπικῶς αἰτήσεις κοπῆς καπνοῦ μέχρι τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς Ἑταιρείας.

Τὸ ποσοστὸν τῆς κατὰ χιλιόγραμμον καπνοῦ ἀποζημιώσεως ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

1) Διὰ τὰ μέχρι 50.000 χιλιόγραμμα πρὸς δραχ. 6 κατὰ χιλ)μον.

2) Διὰ τὰ πέραν τῶν 50.000 καὶ μέχρις 100.000 χιλ. δρ. 4 κατὰ χιλ)μον.

3) Διὰ τὰ πέραν τῶν 100.000 καὶ μέχρις 500.000 χιλ.. δρ. 2 κατὰ χιλ)μον.

4) Διὰ τὰ πέραν τῶν 500.000 καὶ μέχρις 1.000.000 δρχ. 1 κατὰ χιλ)μον, καὶ

5) Διὰ τὰ πέραν τοῦ 1.000.000 λεπτὰ 0,50 κατὰ χιλ)μον.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσοστὸν τῶν δραχ. 6 τὸ κοιλὸν δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι δραχμῶν 10 τὸ κοιλὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰς Καπνοβιομηχανίας τὰς συσταθείσας μετὰ τὸ ἔτος 1928 ἐφ' ὅσον οἱ διατιθέμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος πόροι ἐπαρκῶσι πρὸς τοῦτο καὶ

β) Τῆς ἀξίας τῶν κατεχομένων μηχανημάτων ὑπολογιζομένης 1) διὰ τὰ σιγαροποιητικὰ μηχανήματα πρὸς δραχ. 350.000, διὰ τὰ σιγαροποιητικὰ μηχανήματα παραγωγῆς 300.000 σιγαρέττων ἡμερησίως πρὸς δραχμὰς 300.000, διὰ τὰ παραγωγῆς 200.000 σιγαρέττων ἡμερησίως καὶ πρὸς δρχ. 250.000 διὰ τὰ μηχανήματα παραγωγῆς κάτω τῶν 200.000 σιγαρέττων ἡμερησίως καὶ μέχρι 50.000 σιγαρέττων, διὰ δὲ τὰ κάτω τοῦ ποσοῦ τούτου πρὸς δρχ. 25.000 ἑκάστη. 2) Διὰ τὰ καπνοκοπτικὰ μηχανήματα πρὸς δραχ. 85.000, διὰ τὰ μηχανήματα τὰ δυνάμενα νὰ κόψωσι 500 κοιλὰ καπνοῦ ἡμερησίως πρὸς δραχ. 75.000, διὰ τὰ μηχανήματα τὰ δυνάμενα νὰ κόψωσι 250 κοιλὰ καπνοῦ ἡμερησίως, πρὸς δραχ. 50.000, διὰ τὰ μηχανήματα τὰ δυνάμενα νὰ κόψωσι ἄνω τῶν 125 κοιλῶν καπνοῦ ἡμερησίως καὶ μέχρι 250 κοιλῶν καὶ δραχ. 30.000 διὰ τὰ μηχανήματα, τὰ μὴ χειροκίνητα, τὰ δυνάμενα νὰ κόψωσι κάτω τῶν 125 κοιλῶν καπνοῦ ἡμερησίως.

Τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἀποζημιουμένων καπνοβιομηχάνων κατεχόμενα μηχανήματα περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Οἱ ὁπωσδήποτε ἀποζημιωθησόμενοι καπνοβιομήχανοι δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐφεξῆς, εἴτε προσωπικῶς εἴτε διὰ συμμετοχῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς ἄλλην καπνοβιομηγανίαν ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς παραβάτας τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῆς καταβληθείσης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ εἰσποάξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΜΙΟΥΡΝΙΑΣ, Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Λ. ΜΑΚΚΑΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ